

عنوان مقاله:

خوانش هرمنوتیک آثار اردشیر محصص با تکیه بر آرائه گادامر

محل انتشار:

دوماهنامه پژوهش در هنر و علوم انسانی، دوره 7، شماره 2 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

سمانه غدیری - دانشجوی ارشد پژوهش هنر، دانشکده هنر و معماری، واحد تهران مرکز، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران. ایران

پژمان دادخواه - گروه فلسفه هنر، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران. ایران

محمدرضا شریف زاده - گروه فلسفه هنر، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران. ایران

ابولفضل داودی رکن آبادی - گروه طراحی پارچه و لباس، واحد یزد، دانشگاه آزاد اسلامی، یزد، ایران

خلاصه مقاله:

هنرمندان به دلیل نگاه متمایز به محیط پیرامون خود و ریشه های زندگی آدمی، آثاری هدفمند نسبت به احوال انسان از خود به یادگار می گذرانند که موجب اهمیت حضورشان در جامعه است. کاریکاتور شاخه ای از هنرهای تجسمی، بستر مناسبی برای بیان اندیشه های هنرمند، در قالب طنز است. این پژوهش، با هدف مطالعه آثار اردشیر محصص با توجه به مفاهیم هرمنوتیک مدرن گادامر با روش تحقیق توصیفی- تحلیلی انجام پذیرفته و گردآوری اطلاعات آن با استفاده از منابع کتابخانه ای است، و به این پرسش پاسخ داده است که، نحوه خلق آثار کاریکاتور اردشیر محصص در دوران معاصر تا چه اندازه با نظریه هرمنوتیک گادامر هماهنگی دارد؟ اردشیر محصص نقاش و کاریکاتوریست معاصر ایرانی که از پیشگامان هنر نوگرا بود، با گذر به افق معنایی روزگار کهن کاریکاتور، به مکالمه با آن پرداخته و آن را با افق معنایی روزگار خویش که عصر جدال بین سنت و تجدد است، پیوند داد و شروع به خلق آثاری نموده که رنگ بویی نو داشت است. گادامر معتقد است، مفسر در این میان، پیشداوری هایی که متناسب با دوره خودش است را در تفسیر دخالت میدهد و همچنین بافت و زمینه اجتماعی و فرهنگی نیز در خلق اثر موثر است که این مهم، در کاریکاتور معاصر در تلفیقی که بین عناصر سنتی و غربی صورت گرفته، قابل مشاهده است.

کلمات کلیدی:

کاریکاتور، اردشیر محصص، هرمنوتیک مدرن، گادامر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1489852>

